

GASTRONOM

2

HOTELOVÁ ŠKOLA
Frenštát pod Radhoštěm

Příspěvková organizace
Moravskoslezského kraje

2022/2023

Obsah tohoto čísla časopisu GASTRONOM:

1. Úvodní slovo pana ředitele
2. Vaše milované redaktorky jsou zpět!
3. Rozhovor s bývalou žačkou naší školy
4. Beseda s novináři v KD - Světlana Witowská a Martin Šimek
5. Mladý průvodce očima vítězů
6. Barmanská soutěž CASSOVIA CUP
7. Divadelní představení „Cesta kolem světa za 80 dní“
8. LGBTQ+ den na naší škole
9. Maturitní ples očima maturantů
10. Maturitní ples očima obsluhy
11. Koktejlový kurz
12. Aktivita na DM
13. Návštěva Francie a naší partnerské školy
14. Francouzské patálie vašeho milovaného redaktorského strašidla a Prince Krasoně, aneb stáž ve Francii
15. Překvapení

Úvodní slovo pana ředitele

Vážené čtenářky a vážení čtenáři,

pro svůj příspěvek do nového čísla školního časopisu Gastronom jsem téma nemusel hledat dlouho. V paměti se mi ihned vybavilo téma cestování.

Tři žáci partnerské školy z Francie absolvovali stáž v naší škole. Velmi oceňuji, že tyto žáky i přes jazykovou bariéru přijali žáci naší školy mezi „své“ – navzájem si předávali odborné znalosti a zkušenosti a společně trávili volný čas. Nové zkušenosti z francouzského prostředí jistě získali dva žáci naší školy oboru Hotelnictví, kteří ve Francii absolvovali odbornou praxi v obytném i výrobním zařízení. A aby nebylo Francie málo, tři paní učitelky z naší školy se tam zúčastnily mezinárodního setkání partnerů.

A nyní se ze západu Evropy přesuňme na východ a jihovýchod Evropy, nejprve na Slovensko.

V Košicích soutěžily dvě žákyně třídy H3 na barmanské soutěži Cassovia Cup 2023 a v mezinárodní konkurenci dokázaly, že žáci naší školy mají vysoký kredit nejen ve své odbornosti, ale i ve společenském vystupování, což potvrdilo umístění jedné z nich ve zlatém pásmu.

Dovolte mi na závěr mého příspěvku se zmínit o mé misi za našimi českými krajany v Rumunsku. Znáte kraj Banát blízko Dunaje a jeho české vesničky Svatá Helena, Gernik a Rovensko? Žije zde již 200 let česká komunita svým, pro nás již skromným a tvrdým, životem, žije v krajině, která se podobá té naší valašské. Děti chodí do českých škol, místní obyvatelé chovají koně, krávy, kozy a ovce, všichni na ulicích se navzájem zdraví a přitom mluví tak čistou češtinou, kterou na Moravě a v Čechách již málokdy uslyšíme. O osobních zkušenostech z Banátu bych mohl psát dlouho. Banát se musí prostě prožít! Pokud čtenář tohoto časopisu hledá cíl na prázdniny nebo dovolenou, vydejte se za českými krajany do Banátu a prožijte tam opravdové dobrodružství.

Přeji Vám všem mnoho zdraví, studijních a pracovních úspěchů a krásné léto.

RNDr. Ivo Herman, ředitel školy

Vaše milované redaktorky jsou zpět!

(Jako vždy vše berte s nadsázkou. >.>)

Zdravím vás, mí skvělí a věrní posluhovači! Jak vidím, tak jste si přišli přečíst mou hrůznou kreaci, 2. číslo Gastronomu pro školní rok 2022/2023! To je vám podobné. >.>

Ale jako odměnu za vaši loajalitu a oddanost vám tady přináším další novinky v životě vašeho oblíbeného bubáka a na konci možná překvapení v podobě dalšího morbidního faktu. uwu

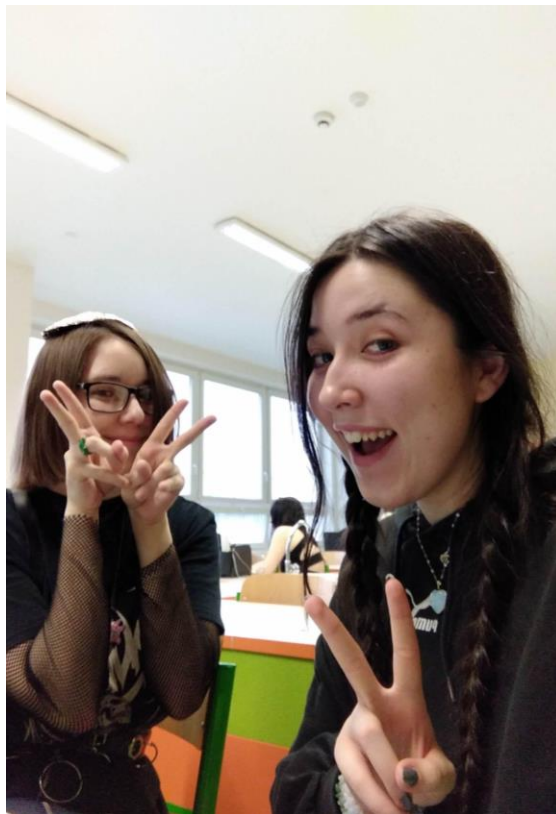
Novinky, novinky... Vaše oblíbené strašidlo strašilo ve Francii, a máte o tom tady celý článek! Ale nebojte se, mé kanibalské sklony mne zatím neovládly a nikoho jsem nesnědla ani ve chvíli, kdy jsem byla na území jiného státu.

Ale když jsme u tohoto ... Věděli jste, že náš zákon, a například ani ten německý nezná pojem kanibalismus? Takže pokud vám někdo dá „consent“ k tomu nějakou část jej samého sníst a sepišete si smlouvu, a onen člověk při tom aktu nezemře, tak je to perfektně legální! Naprosto skvělé a také dobře zneužitelné, nemám pravdu?

Čuuus čtenáři a čtenářata! Tady Vaše oblíbená tetka Kikii. Proč tetka? Za posledních pár týdnů mi bylo nejménou řečeno, že vypadám jako něčí eko tetička. Samozřejmě jsem tuto novou personu přijala a je dost pravděpodobné, že jestli se někdy potkáme na chodbě, nabídnu Vám nějakou dobrotu nebo radu do života, kterou dost možná, nikdy nevyužijete.

Novinek v mém životě moc nebylo, ale to samozřejmě neznamená, že nezažívám každodenní trable a dobrodružství moderního teenagera. Třeba v dubnu jsem si koupila novou knížku, která na internetu stála 176 korun, ale platila jsem 366 korun. Prokletá doprava! Ale tak za tu knížku to stálo, že jo. Ani ne za dva dny mi ji mamka polila nějakou tureckou smetanou při výletě do Příbora (z obou stran to bude asi jeden z posledních výletů). Nebo zrovna včera mě okradla jakási bezdomovkyně o devět korun. Prej, že potřebuje nakoupit pro svou malou dcerku, nakonec jsem zjistila, že si koupila chlastík. Ach, jaký to krásný svět, ve kterém žijeme. Ale jinak mám i fajnovej život hihi.

Doufám, že se Vám naše nové číslo GASTRONOMU bude líbit. Mějte se krásně a buďte na sebe hodní.

Rozhovor s bývaloužačkou naší školy

Anečka Češková je bývalou studentkou naší školy. Studovala tříletý obor cukrář a v roce 2022 úspěšně splnila závěrečné zkoušky. Připravila jsem si pro Anežku pár otázek, jelikož je to má dlouholetá kamarádka, tak mě přece jen zajímá, jak se jí daří a jak vzpomíná na naši školu. A proč toho rovnou nevyužít a neudělat z toho článek?

Jaký obor jsi na hotelové škole studovala?

ANEŽKA: Studovala jsem tříletý obor cukrář.

Co teď děláš? Studuješ na jiné škole nebo pracuješ?

ANEŽKA: Teď studuji na střední škole v Odrách, obor masér.

Jak se ti na nové škole daří?

ANEŽKA: Jo, baví mě to, mám super spolužáky a můžu se rozvíjet v něčem, co mě fakt baví a vidím se v tom.

Jak vzpomínáš na školu?

ANEŽKA: Popravdě na ni nijak nemyslím, ale když už jo, tak v dobrém.

Které předměty tě nejvíc na hotelovce bavily?

ANEŽKA: Nejvíc mě určitě bavil tělocvik, odborné kreslení a technologie.

Kdo byl tvůj oblíbený učitel/ka?

ANEŽKA: Naše paní učitelka třídní Bronislava Závodná.

Vrátila by ses někdy zpátky do školy?

ANEŽKA: Ne (velice stručná a rychlá odpověď)

Máš nějaké plány do budoucna?

ANEŽKA: Chtěla bych být fitness trenérkou, jelikož se cvičení a zdravé výživě věnuji už dlouho a nadále bych se chtěla věnovat masérství.

Chtěla by ses někdy vrátit k cukrařině?

ANEŽKA: Ačkoliv mě to docela bavilo a dělám občas cukroví na zakázku, tak ne.

Bavíš se s někým z bývalé třídy?

ANEŽKA: Občas ano

Chtěla bych poděkovat Anežce za tak upřímné a rychlé odpovědi HAHA! Třeba i se mnou a Makískem budoucí redaktori jednou udělají rozhovor do Gastronomu! Prosím ...

Kiki Pišteková, vaše milovaná redaktorka ☘

Beseda s novináři v KD - Světlana Witowská a Martin Šimek

Světlana Witowská je česká novinářka, moderátorka a držitelka novinářské ceny Karla Havlíčka Borovského. Je především známá z hlavní zpravodajské relace české televize Události. Debatovala například s našimi českými politiky Andrejem Babišem a Tomio Okamurou.

Paní Witowská měla společně s Martinem Šimkem 16.1.2023 přednášku v kulturním domě ve Frenštátě pod Radhoštěm, které se zúčastnily třídy H3 a CR3. Přednáška byla obohacena vtipnými a zajímavými momenty z rozhovorů a otázkami k publiku.

Žáci se dozvěděli jak fungují takzvané fake news na internetu a jak je rozeznat. Dále následovalo seznámení se světem moderátorství, například, jak by se měla správná moderátorka chovat, vypadat nebo co všechno si má pamatovat. Také mluvila o tom, jak se vlastně ke svému povolání dostala a jak vypadá její den.

Ke konci přednášky si paní Světlana pro žáky připravila speciální zábavnou aktivitu. Mezi publikem byl vybrán dobrovolník, který si měl představit, že je jakýkoliv politik a nachází se v rozhovoru. Tohoto úkolu se ujal Martin Slaviček, který si vybral roli Andreje Babiše. Tato role jako by k němu byla stvořená. Sama paní Witowská měla chvilky co dělat, aby se nerozesmála.

Jak si tuto přednášku žáci užili?

„Přednáška se mi líbila vzhledem k tomu, že jsem s jejími názory souhlasila a celkově mi ta přednáška přišla zajímavá a zábavná.“

- Luci Šmahlíková, H3

„Přednáška byla zajímavější, než jsem čekala. Paní Witowská byla milá a sympatická. Podala to velmi zábavnou a zajímavou formou. Každý se určitě dozvěděl něco nového, co třeba předtím nevěděl. Část kde si dobrovolníci mohli vyzkoušet debatu mezi politikem a moderátorem byla, aspoň myslím, pro všechny nejzábavnější.“

- Miri Malinová, CR3

Kiki Pišteková, vaše milovaná redaktorka ☀

Mladý průvodce očima vítězů

Každoročně se u nás koná školní kolo soutěže „Mladý průvodce“ a já si pro Vás připravila dojmy Markéty Slovákové ze třídy CR3; dívky, která spolu s Andreou Godulovou (CR3) 15.2.2023 reprezentovala naši školu na mezinárodním kole této soutěže v Ostravě. A na konci článku vás čeká ještě malinké překvapení. >.>

„S přípravami jsme tento rok začaly už dost brzy před školním kolem. Díky našim zkušenostem z minulých let jsme věděly, do čeho jdeme a co nás čeká, takže školní kolo pro nás bylo jen, hmm, jak to nazvat? Formálnost. Už jsme tak nějak s Andy totiž tušily, že postoupíme až do Ostravy.

Když jsme tohle měly jisté, začaly jsme si zařizovat rekvizity, doprovodné materiály a začaly jsme nacvičovat. Co se cizích jazyků v projevu týče, rozhodly jsme se pro angličtinu a němčinu, kterými jsme mluvily obě.

Letošní rok byl pro nás jiný; místo toho, abychom se pevně držely kritérií a „tradičního“ programu zájezdu, udělaly jsme si to po svém, což se nám nakonec vyplatilo. S porotci jsme tento rok hodně komunikovaly, dávaly jim upoutávkové a upomínkové předměty, které korespondovaly s tím, co jsme jim právě předváděly. Chtěly jsme vyčnívat přednesem, programem i vystupováním. Chtěly jsme, aby pořádně nevěděli, co od našeho dokonale promyšleného zájezdu můžou čekat. Chtěly jsme především upoutat, překvapit, ohromit. Chtěly jsme jim jednoduše vyrazit dech...

...a to se nám povedlo. Umístily jsme se na 2. místě, z toho jsme byly naprosto nadšené. Zasloužily jsme si to. Co mě a Andy ale dost zklamalo, bylo to, že kdybychom měly o 1 bod více, byly jsme první. Bod jsme ztratily ve vědomostním testu, který byl sice jednodušší než minulý rok, ale i tak náročný. Co se ale týče toho testu, chci pochválit Andy! Měla nejvíc bodů ještě s jedním klukem, bohužel test odevzdala později než on. Škoda, mohly jsme si odvážet dvě trofeje. ✨

Taky bych Andy a sebe chtěla pochválit za to, že jsme se až sem vypracovaly samy a tohle vše byla čistě naše zásluha. Tvrdě jsme dřely a jsme na sebe pyšné. Chci ale poděkovat učitelům za to, že nás uvolňovali z hodin a umožnili nám si naši prezentaci procvičovat a upravovat v době výuky.

Rada pro ty, kteří se budou soutěže účastnit v příštích letech; buďte jiní, buďte originální a dělejte si věci po svém. “ ♥

Oh, vy si myslíte, že jsem zapomněla na ono překvapení zmíněné na začátku tohoto článku? Ani náhodou!

Mám tady pro vás totiž ještě pohled Andy, druhé poloviny našeho vítězného dual!

„Jelikož jsme tento rok už věděly do čeho jdeme, začaly jsme s přípravou o dost dřív než ten loňský. Věděly jsme, že když na to půjdeme stejnou cestou jako loni, tak nedosáhneme takového úspěchu jakého bychom chtěly, tak jsme to vymyslely více zábavnou formou jak pro porotu, tak pro nás. Abychom co nejvíce upoutaly porotu, rozhodly jsme se to vyprávět jako příběh, do kterého jsme zakomponovaly akční scénku formou šermování. Market tahle role velmi sedla, zato já jsem s tím ze začátku trošku bojovala, ale nakonec jsem se do toho dostala a i si to užila. K tomu jsme potřebovaly ale i spoustu rekvizit, které jsme si vyráběly samy, až na perníkové truhličky, za které bychom chtěly poděkovat našim cukrářům. Samotný den soutěže jsme si užily. Jelikož jsme šly na řadu jako předposlední, viděly jsme všechny týmy a mohly jsme se ještě vyhnout chybám, které udělali ostatní.“

Maki H., vaše milované redaktorské strašidlo ♥

Barmanská soutěž CASSOVIA CUP

Dvě žákyně naší školy, Petra Danišová a Mariana Toflová ze třídy H3, se 22. - 24. 3. 2023 zúčastnily prestižní mezinárodní barmanské soutěže ve slovenských Košicích zvané CASSOVIA CUP, a já pro vás přináším dojmy a zkušenosti stoupající hvězdy v oboru barmanství - Petry, která se mimo tuto soutěž zúčastnila ještě například „Mladého barmana“.

„Ráno jsme vyrazili asi v 8 ráno ve složení Mari, paní učitelka Ranochová a pan ředitel a já. Cesta byla dlouhá, ale i tak jsme si ji užili a měli jsme moc hezký výhled na Tatry a taky fajn kafe na benzínce.

Když jsme dorazili do Košic, ubytovali jsme se v Garni Hotelu Academia a Mari a já jsme se pustily do studia na barmanský test, který byl součástí soutěže.

Následně jsme šli na přednášku profesionálního barmana Ladislava Doboše, kde ukazoval i různé způsoby, jak dělat drinky *jinak*, např. místo ginu do drinku dával svou vlastní borovičku nebo do nich přidával chilli. Měli jsme i možnost nějaké z drinků ochutnat, osobně mě zaujal třeba Jahodový spritz, ve kterém byla mentolová vodka, takže chutnal asi jako Listerine s jahodami.

Po přednášce přišla testová část a uh ..., popravdě, byla náročná, a jak jsme se později dozvěděly po malém pokecu s jedním z porotců, prý ani on by nějaké otázky nedokázal zodpovědět. A to byl teda náš 1. den v Košicích.

Další den byla hlavní část soutěže - míchání drinků. Měly jsme namíchat dva, jeden alkoholický, který musel obsahovat Bošáckou slivovici a nějaký z rumů značky Riava a jeden nealkoholický, který musel obsahovat džus Pfanner a nějaký sirup značky Giffard.

Mari šla přede mnou, bohužel jsem ji neviděla míchat, protože jsem si musela jít připravit své ozdoby na drinky.

Když jsem přišla na řadu, byla jsem hrozně vystresovaná, a to nejen kvůli soutěži, ale i kvůli tomu, že se mi předešlou noc zdál sen o tom, že jsem při míchání shodila shaker. Se zbavením se stresu mi ale pomáhala hlasitá hudba.

Můj nealko drink se jmenoval Magic Love a skládal se z borůvkového džusu, bezinkového sirupu, grapefruitového sirupu, limetkového freshe, jedlých růžových třpytek a citronového toniku, a ten alkoholický jsem pojmenovala Smoked Plum, protože jsem před přípravou vykuřovala skleničky švestkovými pilinami. Drink sám se skládal ze slivovice, borůvkového rumu, grenadiny Giffard, limetkového freshe a toniku.

Za celou tuhle část soutěže jsem udělala jen jednu chybu a té jsem si sama všimla a upozornila na ni, za což jsem byla pochválena. Taky jsem byla pochválena za nápaditost s vykuřováním skleniček - byla jsem jediná, která to na soutěži dělala.

Jsem taky hrozně ráda za to, že na soutěži byla vážně spousta lidí a poznala jsem tam dokonce novou kamarádku.

Když se dosoutěžilo, udělali jsme si pěkný malý výlet po Košicích a trochu si odpočinuli před vyhlášením, které následovalo hned potom.

Málem jsem se rozbředla, když jsem se dozvěděla, že jsem vyhrála místo ve zlatém pásmu. Vyhrála jsem i pohár! V celkovém umístění jsem skončila na 6. místě. Mari bohužel dostala jen cenu za účast, ale vážně se snažila a dle mého by si zasloužila lepší.

Závěrem soutěže jsme se mohli zúčastnit slavnostního rautu a oslavit náš úspěch. Jídlo tam bylo skvělé! Jen dezerty na můj vkus trochu přeslazené, ale Maki, tobě by to chutnalo.

Následně jsme výhru oslavili ještě i na pokoji, kde jsme si připili z vyhraného poháru. Byl to vážně skvělý pocit. A pak ... konečně zasloužený spánek a po probuzení cesta domů.

Na tyhle tři dny nikdy nezapomenu. Byla to zatím nejlepší soutěž, na které jsem byla!"

Maki H., vaše milované redaktorské strašidlo ♡

Divadelní představení „Cesta kolem světa za 80 dní“

Ve středu 15. března 2023 se zúčastnili studenti střední Hotelové školy Frenštát pod Radhoštěm, víceletých gymnázií i základních škol divadelního představení s názvem Cesta kolem světa za 80 dní, které se konalo v Beskydském divadle v Novém Jičíně. Cena byla pouhých 140 Kč, což si studenti chválili.

Začátek byl v 11 hodin, ale všichni zúčastnění seděli na svých místech již 10 minut před jedenáctou. V hlavních rolích se nám ukázali Martin Zbrožek jako Phileas Fogg, Vojtěch Havelka jako Passepartout, Rozálie Havelková neboli Auda, Václav Wortner, Petr Bucháček, Radim Madeja, Eva Reiterová a nakonec Jakub Šafr. Představení režíroval Ondřej Havelka. Tématem byla knižní předloha, ale v některých pasážích se od knihy decentně odbíhalo. Děj se odehrával poté, co v Reformním klubu někdo vznesl, že Phileas Fogg neobjede svět za 80 dní. A tak se Fogg vydá i se svým sluhou Passepartoutem na cestu plnou dobrodružství.

Představení bylo doplněno občasným tancem, ale i zpěvem, jenž doprovázel celý příběh. Herci do svého příběhu zapojili i studenty, když jim podali luky a šípy, aby jim pomohli přepadnout vlak (cestovatelé byli totiž zrovna v zemi amerických indiánů). Herecké výkony mladoboleslavských činovníků byly neuvěřitelné a nadšení z nich jen vyzařovalo. Studenti se dobře bavili, což šlo poznat hlavně podle potlesku, který věnovali umělcům jak na konci, tak i v průběhu představení. Tento názor potvrdila i divačka Zuzana: „Představení se mi velmi líbilo, nejvíce mě zaujalo, jak stačilo tak málo k tomu, aby nás vtáhli do děje nebo na místo, kde potřebovali: například scéna se slonem nebo balónem. Malinko mě štvaly děti za námi, které pořád štěbetaly. Bylo to velice kreativní a klaním se tomu, kdo to vymyslel. Herci byli šikovní, ale nejvíce se mi líbily výkony sourozenců Vojtěcha a Rozálie Havelkových.“

Děkujeme za skvělé představení Beskydskému divadlu a doufáme, že se takovéhoto představení najde více.

Aneta Kariková, H1

LGBTQ+ den na naší škole

22. 3. 2023 se na hotelové škole uskutečnil den na oslavu LGBTQ+ komunity. Pro ty, co nevědí, co tato zkratka znamená, máme zde i vysvětlení.

(L - lesbians, G - gays, B - bisexual, T - transgender, Q - queers..).

Autorem tohoto článku je Miki Kučera z 3. ročníku oboru Kuchař-číšník, který nám upřesní, jak tento den probíhal.

LGBTQ+ den byla záležitost, kdy se žáci mezi sebou domluvili a vzali si na sebe něco duhového, namalovali na sebe vlajku nebo se vyfotili s letáčkem, na kterém stálo: „jsem LGBTQ+“. Téměř všichni, co mají na fotkách zakrytý obličej, si jen přáli tam být bez obličeje z důvodu,

že tam prý vypadají hrozně.

Tento den měl ukázat, že na naší škole není prostor pro diskriminaci a nikoho neodsuzujeme ať už je gay, lesbička, mimozemšťan či anime postava. A v neposlední řadě ukázat naši hrdost na to, že jsme takoví jací jsme!

Miki Kučera, KČ3B

Maturitní ples očima maturantů

Po dvou dlouhých letech se na naší škole opět konal slavný ples maturantů a já bych vám zde chtěla shrnout, jak probíhala jeho organizace a celý průběh.

S organizováním plesu jsme začali v průběhu ledna. Bohužel se organizace zhostilo opravdu velmi málo lidí, a proto byly přípravy mnohem těžší, než jsem předpokládala. Připravit takovou událost není nic lehkého a zvláště v tak malém počtu a za tak krátkou dobu, jakou jsme si na to nechali. Myslím ale, že jsme se toho zhostili velmi dobře. Všechno vycházelo tak, jak mělo. Výzdoba, fotokoutek a veškeré jiné přípravy byly perfektní.

Konečně nastal den D, na který jsme se všichni chystali a těšili. Dívky od rána řešily vlasy, nehty, make up a šaty a kluci, jakou kravatu si dát ke svému skvěle padnoucímu obleku. Večer jsme se všichni sešli v kulturním domě ve své plné kráse a ples mohl začít. Celý večer probíhal lépe, než kdokoliv z nás čekal. Večer zahájil pan ředitel svým proslovem, dále se nám předvedla kapela se svými písničkami a poté následovala hlavní událost večera, šerpování. To proběhlo v pořadí tříd CR4, P2 a H4. Každý jsme si svou „chvilku slávy“ užili naplno a bylo dojemné

sledovat naše pyšníci se rodiče se slzami v očích. Na odlehčení atmosféry jsme si připravili taneční vystoupení, která sklídila obrovský úspěch. Okolo 23. hodiny se otevřela tombola a následně už se jen tancovalo a to až do samého konce.

I přes to, kolik práce a stresu okolo organizace bylo, jsme si to všichni moc užili a shodli jsme se, že bychom si to dali ještě jednou.

Závěrem bych chtěla moc poděkovat paní Ranochové za pomoc při organizaci, panu Bělunkovi za moderování a třídě H3 za skvělou spolupráci v průběhu plesu.

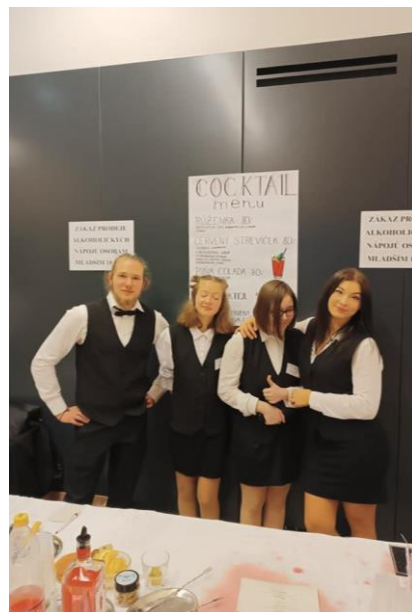
Hana Smiešková, CR4

Maturitní ples očima obsluhy

Maturitní ples, který se konal 24. 2. 2023 si zajisté užili jak učitelé, tak žáci posledních ročníků.

Ale myslím, že nikdo si maturák neužil tak jako žáci třetího ročníku hotelnictví a jejich paní učitelky odborného výcviku.

Žáci už den předem pomáhali s přípravou prostor Kulturního domu ve Frenštátu na ples. Někteří si vyzkoušeli sílu svých plic při nafukování toho, co se zdálo jako biliony balonků (které se stejně nakonec rozšlapaly). Jiní zase zdobili stoly vázičkami, stuhami a dalšími věcmi sladěnými do modré barvy. Znalci barmanství už si připravovali barmanské náčiní a zdatní mladí muži nosili těžké náklady ze školy. Určitě si říkáte, co jsem dělala já. Vaše milovaná redaktorka Kiki dostala snad ten nejtěžší a nejdůležitější úkol ... Žehlit ubrusy! Ano, doopravdy. Když jsem se podívala na své dva spolužáky, kteří umývali ledničku, bylo mi hned z mé práce lépe, haha! Ke konci se žáci mohli podívat, jak maturanti nacvičovali své nástupy.

Den plesu nastal a my jsme se už ve tři čtvrtě na šest shromáždili v jednom ze sálů kulturního domu. Všichni už měli předem rozdělenou práci. Někdo byl u káv a občerstvení, jiní zase vydávali večere, další měli na starost míchání nápojů a prodej alkoholu. Dále se někteří starali o prodej dobrot a čísel do tomboly.

Maturitní ples zakončil pan mistr Majer písní Boky jako skříň od Evy Farné.

„Atmosféra na maturáku byla velmi fajn. Dokonce i jako obsluha jsem si ho užila. Moje práce zahrnovala losování lístků u tomboly. Mnoho lidí si k nám přišlo zkusit štěstí. Výhry byly lákavé, takže se nedivím. Stačilo pár hodin a lístky byly fuč. Takže i tuto lehkou práci jsem si náramně užila plus jsem měla možnost se pobavit s návštěvníky a obdivovat jejich vizáž. Za mě to byla velmi povedená akce!”

uci Golová, H3

„Maturitní ples byl fajn. Měla jsem možnost si popovídat s novými lidmi. Celkově byla dobrá nálada a myslím, že se vše vydařilo!”

- Luci Šmahlíková, H3

Kiki Pišteková, vaše milovaná redaktorka ☘

Koktejlový kurz

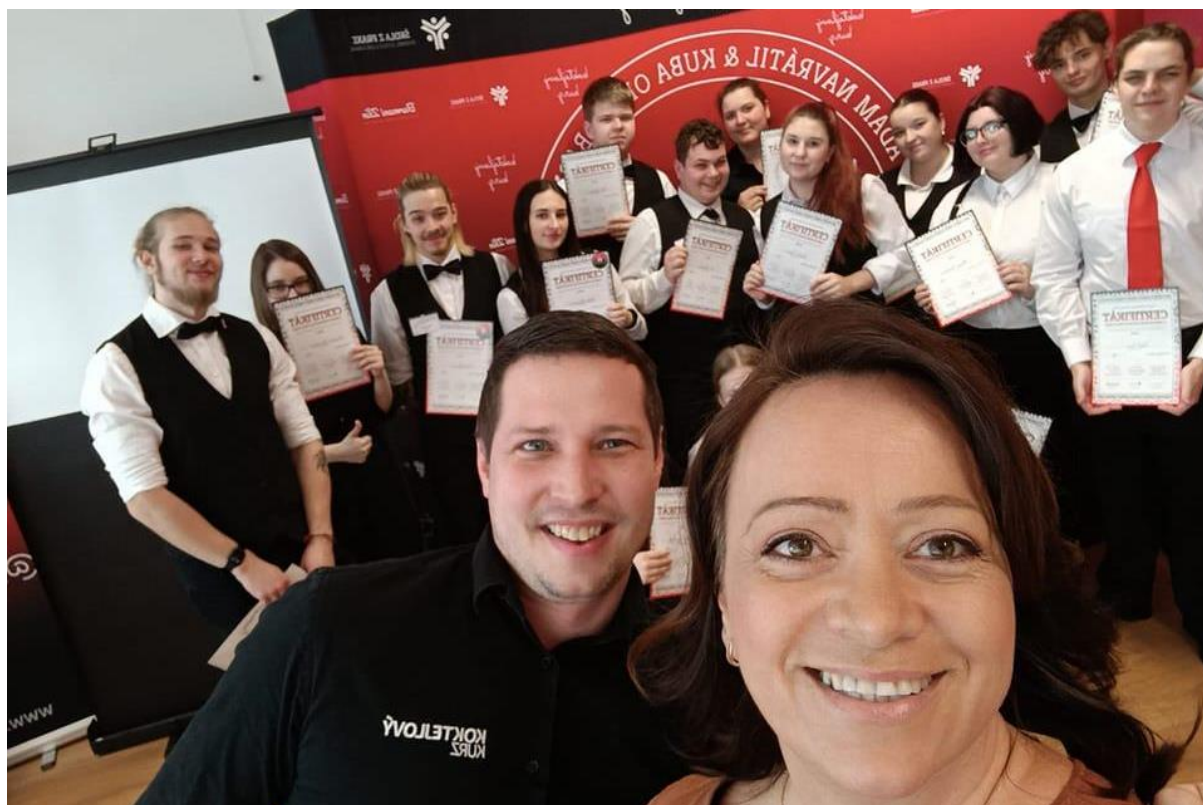
„Tohle byl jeden z nejlepších týdnů, co jsem na škole zažila.“ - účastnice kurzu, Miriamka Malinová <3

V týdnu od 27. 2. do 2. 3. se na naší škole odehrál, ostatně jako každý rok, barmanský kurz. Adam Navrátil z barmanské skupiny Barmani Zlín si pro nás připravil bohatý program a vy určitě rádi uslyšíte, že jsem se ho zúčastnila i já a že dostanete dojmy z první ruky.

Během celého čtyřdenního kurzu jsme se naučili míchat 10 drinků - Sex on the Beach, Cosmopolitan, Manhattan, Lynchburg Lemonade, Mojito, Pina Colada, Cuba Libre, Aperol Spritz, Ovocné Daiquiri Frozen a High Society. Můj oblíbenec? Ovocné Daiquiri Frozen - ona je to prostě ledová tříšť!

Na začátku kurzu jsme dostali moc pěkně zpracovaná skripta, kde jsme si mohli zapisovat jak postupy a složení drinků, tak informace o alkoholu, který do drinků patřil. Jakožto člověk, co do kurzu šel naslepo a s téměř žádnými zkušenostmi, musím podotknout, že jsem se toho naučila hodně, dokonce si našla i nový koníček a odemkl se u mě zájem o barmanství (až na takové úrovni, že jsem dokonce přihlášená i na flairový kurz).

Kurz byl zakončen malým testíkem z teorie a také namícháním jednoho z drinků, který jste si mohli buď vybrat, nebo jste mohli našemu skvělému lektorovi drink jakožto barman nabídnout.

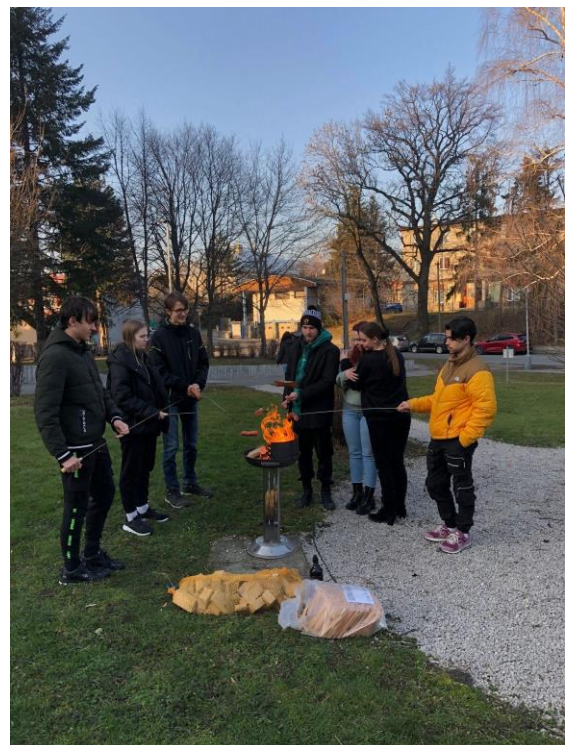
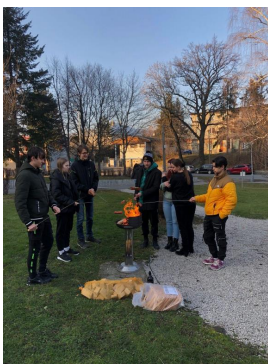
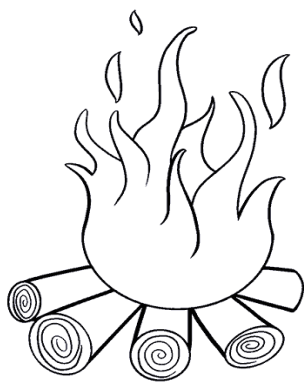
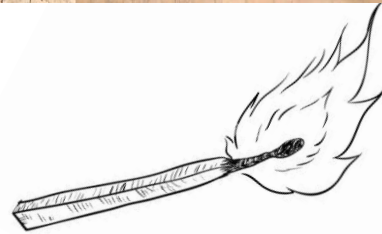

Jsem hrozně ráda, že jsem se kurzu zúčastnila, a vy byste měli také. Neváhejte. ♥

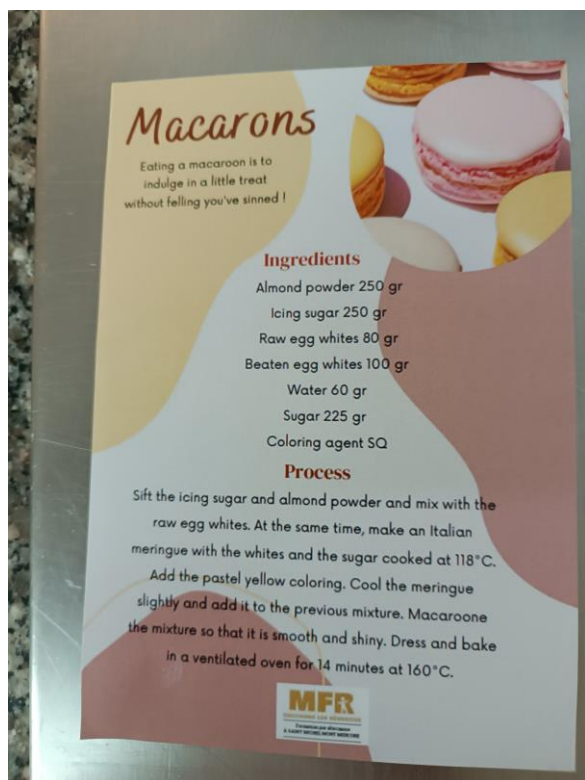
Maki H., vaše milované redaktorské strašidlo ♥

Aktivity na DM

Návštěva Francie a naší partnerské školy

Ve dnech 3. - 4. května jsem se spolu s mými kolegyněmi ze školy zúčastnila kulatého stolu ve Francii. Navštívili jsme spoustu krásných míst. Mě ovšem nejvíce zaujala návštěva partnerské školy v Saint Michel Mont Mercure, protože z této školy k nám jezdí na výměnný pobyt studenti. Zúčastnila jsem se dvou workshopů na téma makronky a sladké pečivo. Workshop probíhal ve školní cukrárně. Na první pohled jsem si připadala jak u nás v cukrářském centru akorát prostorově menším. Vybavením cukrárna odpovídala skoro té naší. Spolupráce se studenty nebyla vůbec náročná, chvílemi jsem si přidala jak s našimi studenty. Rozdílem byla pouze jazyková bariéra. Nejvíce mě ovšem zaujalo, že studenti měli nakoupené své pomůcky. Každý student měl svůj kufřík se všemi potřebnými pomůckami pro výrobu, na které si dával pozor a když jsem se s nimi chtěla vyfotit, neměli u sebe mobil, že je to u nich zakázáno. Jsem ráda, že jsem se mohla podívat do zahraniční školy a porovnat naši a jejich práci.

Lucie Petrášová, UOV oboru cukrář

Francouzské patálie vašeho milovaného redaktorského strašidla a Prince Krasoně, aneb stáž ve Francii

Pátek 10. 3. - den č. 1

Milý deníčku,

Milý Gastronome,

budu naprosto upřímná, jsem ze všeho tady lehce zmatená, ale to bude asi jen tím novým prostředím. Teď jsme už v našich úžasných pokojích s měkoučkou postelí a přemýšlíme, co se vůbec dnes stalo.

Náš 1. let proběhl naprosto bez problémů, i když jsme z toho byli hooooodně vystresovaní. Situaci ale také odlehčil někdo, kdo se nám představil jakožto „p___ z Veřovic“ a seděl při letu s námi. Ano, při letu někde k Atlantiku jsme potkali cápka z Veřovic.

Po přistání a nekonečném čekání na odvoz jsme se dostali do oné partnerské školy a poté do mekáče s jednou paní učitelkou, která díky všem známým i neznámým bohům uměla plynule anglicky.

Následné pocity z hotelu, na kterém jsme (Hotel Aloe v malé obci Les Herbiers ve francouzském departementu Vendée)? Docela hezký, malý, útulný. Spokojenost. Pocity z personálu? Sympatický, vtipný, snad se s nimi bude spolupracovat dobře, hlavně přes tu jazykovou bariéru.

Sobota a neděle 11. a 12. 3. - den č. 2 a 3

Milý Gastronome,

nastává první víkend, a je volný! První den se nesl v duchu ochutnávky vín. Spoiler: Nepiju víno. Šimon, neboli Princ Krasoně si to užil, já až tak moc ne. Také jsme se o vínu něco více prostřednictvím hodně lámané angličtiny dozvěděli.

Druhý den byla naším programem projížďka po okolí, při které jsme se byli podívat na několik zajímavých míst, jako například zábavní park Puy du Fou. Bohužel není sezóna, takže je zavřený, ale ukázali nám ho z důvodu, že v sezóně jsou díky němu v hotelu největší příjmy.

Pondělí až pátek 13. až 17. 3. - den č. 4 - 8

Milý Gastronome,

máme tady pracovní týden. Já v kuchyni a Šimon v obsluze. Na začátku týdne jsme se oba rozkoukávali a dělali hodně chyb, postupně jsme si ale zvykli a myslím, že máme slušný rozjezd.

Já v kuchyni dělám především pomocné práce, ale pustili mě i k předkrmům a v průběhu týdne jsem je dělala více a více.

Šimon dělá vše od prostírání stolů, přes úklid a debaras až po samotné vynášení jídel a pití.

Myslím, že první týden jsme obstojně zvládli, akorát začínám mít pocit, že mi pomalu, ale jistě přirůstá houba na umývání nádobí k ruce.

Sobota a neděle 18. a 19. 3. - den č. 9 a 10

Milý Gastronome,

je neděle večer a my jsme se teprve teď vrátili z našeho celodenního programu. Musíme ale začít zápisem ze včerejšího dne.

V sobotu jsme jako program měli návštěvu naší partnerské školy, měli totiž den otevřených dveří. A..wow, to bylo něco. Věděli jsme, že je to soukromá škola, ale až na takové úrovni? Bylo to fakt něco naprosto jiného, než máme my, a bohové ... Intr! Ten jejich intr! A mají kino! A místnost s billiardem a fotbálkem! A hudebnu, kde je i sada bicích! A místnost na karaoke! I jejich úroveň výuky je úplně jinde. Oni mají prostě specializované studium o čokoládě! To všechno ... Já nemám slov.

A dnešek ... byl dlouhý. Super, ale dlouhý, zbytečně dlouhý. Až úporný, dovolím-li si říci. Ale super. Jeli jsme totiž k Atlantiku do vesničky Noirmoutier-en-l'Île. Prvně jsme si dali oběd v restauraci Le p'tit Noirmout a konečně tak zažili nějakou tu francouzskou gastronomii. Nevím, jestli náhodou nepřeháním, ale když jsem ochutnala jejich Tarte Tatin, tak jsem snad poprvé v životě pocítila pravé a nefalšované štěstí.

Dále jsme si šli projít město a pokračovali směrem k moři a poté podél pláže zpět k místu, kde jsme parkovali. Při cestě jsme potkali dvě mrtvé ryby a celá pláž vypadala, jako by byla

chvíli po genocidě. Až tolik mušlí tam bylo. Mysleli jsme si, že náš program poté už končil, ale to nebylo pravdou. Jeli jsme ještě do přístavu, kam se nám už vůbec nechtělo.

Ale nehledě na to, jak dlouhý dnešní den byl, užili jsme si ho a nemyslím, že po zbytek naší

stáže zažijeme něco lepšího.

Pondělí až pátek 20. až 24. 3. - den č. 11 až 15

Milý Gastronome,

nechci být přehnaně dramatická, ale ... JÁ CHCI DOMŮ! Víím, že tohle je výkřik do tmy, ale já chci už domů. Personální jídlo (mimo snídane - ty máme jako pro hosty) se nedá jíst, za celou dobu jsme měli dvě věci, co nějak (a v rámci možností dobře) chutnaly - lasagne a carbonara. Zbytek jsou věci, které nechutnají NIJAK. Oni prostě vytáhnou třeba mražený steak, dají ho na pánev, udělají k tomu nějakou omáčku - samozřejmě v ní nesmí chybět mléko a absence jakéhokoliv náznaku chuti, a prostě to nám jako personálu dají. Sůl? Pepř? Česnek? Rozmarýn? Jakékoli jiné koření? COKOLIV, PROSÍM, JÁ CHCI COKOLIV, CO NĚJAK CHUTNÁ. JÁ CHCI ZPÁTKY NAŠI ŠKOLNÍ JÍDELNU. JÁ TO NECHCI JÍST DALŠÍ TÝDEN. ...Francouzi údajně moc nekoření, ale až tak...? Moje mentální zdraví je z toho jídla v podobném stavu, jako ta pánev. Barely holdin' on.

... oof, mé malé vylévání srdíčka o jídle tady je u konce, děkuji za vyslechnutí, Gastronomku. Teď můžeme pokračovat bez zoufalství a vzteku ... možná.

Práce v kuchyni je fajn, když ta práce tedy je. Když není, obnáší to hodiny zbytečného postávání a pak náhlý nával práce, která mohla být už hotova. Nic s tím bohužel neudělám, ale zvykám si. Na večerních směnách už i sama dělám předkrmy, to mě vážně baví a taky se něco naučím, je to super, ale cítím se tak nějak houbovitě z toho všeho umývání nádobí, co musím dělat.

A z Krasoně se pomalu ale jistě stává Popelka. Umývá třeba světla ... ? Jinak prostírá stoly, roznáší jídla, znáte to, práce číšníka ve Francii v situaci, kdy francouzsky neumí. Vskutku zábavné.

Sobota a neděle 25. a 26. 3. - den č. 16 a 17

Milý Gastronome,

máme volný víkend bez programu. Spousta spánku, nicnedělání, dalšího spánku, dalšího nicnedělání. Ale alespoň si po našich pracovních dnech odpočineme. Nu, znáš to. Nic záživného. Dnes (neděle) jsem spala 12 hodin, cítím radost. Ale chci spát ještě více, spánku totiž není nikdy dost.

Poslední týden 27. 3. až 2. 4. - den č. 18 až 24

Milý Gastronome,

já se ti moc omlouvám, ale proč tady rizoto v personálním podání znamená rýže s příchutí přesmaženého oleje? Víím, že tě s tím jídlem stále otravuji, ale já to už nezvládám.

Tento týden byl plný krájení zeleniny, úklidu a "překvapivě" také umývání nádobí, kterým jsem mohla celkem strávit asi tak čtvrtinu celé stáže. U Šimona to bylo zase hodně úklidu a postávání, i když v obsluze byly fofry. Komunikace s personálem? Bod mrazu.

Těšíme se už domů.

Pondělí 3. 4. - den č. 25 aneb konečně jedeme domů

Milý Gastronome,

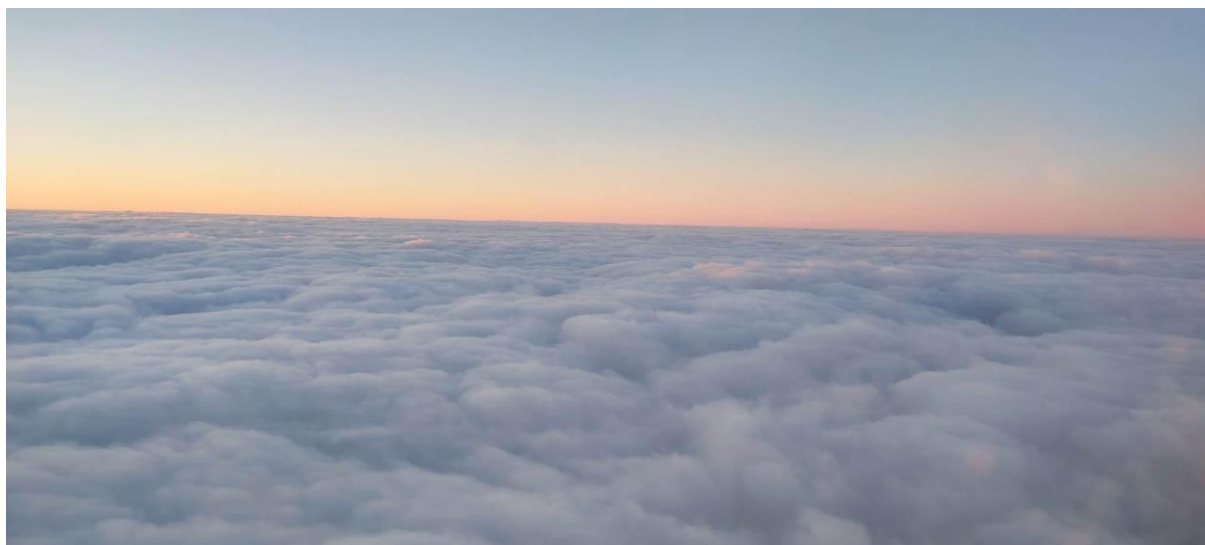
technicky vzato je už úterý, když tenhle příspěvek píšu, ale to je tak nějak jedno. Jsme ve vlaku z Prahy domů. Konečně! Po měsíci!

Let proběhl naprosto v pořádku, stejně tak hledání si cesty z letiště na hlavní nádraží, kde jsme si dali Burger King a já tak 60x oslovila holuba, který tam vletěl. Byla s ním fajn konverzace. Nový kamarád.

Naši stáž bych celkově zhodnotila spíše negativně než pozitivně, stejně tak Šimon. Už jsme věděli, jak se vysává, utírá prach nebo umývá nádobí. Pozitivní pro nás byly naopak víkendové programy, pokoje a pro mě ještě navíc příprava předkrmů a občasná pomoc s přípravou dezertů, jako například crème brûlée. Restaurace je to určitě dobrá, hosté si ji určitě chválí, ale na naši stáž podle nás nebyli dostatečně připraveni a určitě se někde musela stát i chyba v komunikaci vzhledem k tomu, že jsme třeba 10x slyšeli

otázku ve znění: „You speak French?“ Navíc nám oběma přišlo, že tam dělají vše hrozně neefektivně, vzhledem k tomu, že se provoz hroutil z toho, když v restauraci najednou bylo 40 lidí, což je pro nás v českých provozovnách norma. Ale ani takhle z většiny negativní zkušenost mě neodradí od cestování a dalších zahraničních stáží, pokud se k nim tedy dostanu. Byli jsme přeci jen na jedné stáži v jedné restauraci z celé Francie.

Zkušeností je mnoho, a zrovna takhle nebyla ta nejlepší. Těšíme se na další a ta snad bude naopak pozitivní. Je to prostě to, co to je.

Vaše milované redaktorské strašidlo Maki H. a Šimon Nytra, H3 ♡

Překvapení - ZÁBAVNÉ HRY NA KONEEEEC!

Třídění odpadu je jedna z věcí jak pomoci naší matce přírodě. Někteří lidé, ale občas do plastu klidně hodí třeba kov nebo i papír. A nebo ještě hůř, svůj odpad pohodí jen tak vedle popelnice. Dokážete ke každé popelnici zařadit správný odpad?

Paříž, jaké to krásné město! Při našem výletě do Francie jsme stihli pořídit tyto dvě krásné fotografie. Oba obrázky se, ale pár věcmi liší. Dokážete najít sedm rozdílů?

